

La tasca sindical, una feina motivadora

Catalina Vanrell Berga,

responsable de les escoles oficials d'idiomes i dels centres d'adults de l'STEI-i

Des de fa tres anys dedic la meua tasca professional a l'STEI-i. Passar de l'aula a l'acció sindical va ser un canvi dràstic per a mi. Quan vaig arribar al sindicat vaig descobrir de bon de veres el que era la tasca d'una "sindicalista" o d'una "alliberada sindical". Em feia gràcia això d'haver-me convertit en una dona "alliberada", jo que em pensava que això ho tenia aconseguit de feia estona!

La feina a l'STEI-i m'ha fet créixer com a persona. He descobert que la feina aquí té uns aspectes molt positius, però també he de reconèixer que n'hi ha d'altres que no ho són tant. M'agrada la part de contacte amb l'afiliació. El més gratificant és poder ajudar les persones, esbrinar i aprendre coses constantment. Cada consulta, sobretot al començament, suposava una autèntica investigació de la normativa. La feina també demana una creativitat constant: ara toca escriure un comunicat de premsa, ara una carta als centres, una al·legació que ha d'anar adreçada al Conseller... tantes i tantes coses que fan que hi hagi dies que el matí passi amb la sensació que això és una feina de bojos. No vull oblidar tampoc que aquí he descobert la importància de fer feina en equip que vaig enyorar molt durant la meua feina com a docent a un departament petit de l'Escola Oficial d'Idiomes.

“Què hem de dir d'un sistema que ha creat la figura de l'interí substitut! Aquest fet ens sembla intolerable...”

Però, si he de ser franca, també hi he trobat coses negatives. Les negociacions amb l'Administració han estat i són dures, trobar punts d'enteniment no és sempre fàcil. També és cert que haver d'argumentar davant persones que tenen postures allunyades a les nostres, m'ha fet reforçar les meves conviccions.

La meua gran decepció a la feina ha estat el tractament que la Conselleria ha fet de les interinitats. El curs en què vaig arribar a l'STEI-i, l'Administració va iniciar la gestió de les interinitats a partir de tràmits telemàtics. Això va suposar un daltabaix respecte a la gestió anterior de les llistes. Des de l'STEI-i vàrem rebutjar el model de la Conselleria presentant dos projectes alternatius que seguien el model anterior i que introduïen la llista

única amb puntuació diferenciada per cossos. Els interins i interines, o aquells que fa poc que ho han deixat de ser, sabran bé a què em referesc. L'Administració va seguir amb un model que més que pensar en les persones pensava en el funcionament de la plataforma informàtica que havia de donar cobertura a tot el tràmit. Les nostres aportacions eren i

són bones, pensau que fins i tot els altres sindicats les varen acceptar i donar per vàlides. Què hem de dir d'un sistema que ha creat la figura de l'interí substitut! Aquest fet ens sembla intolerable i per això hem impugnat la tutorització a la qual es veuen sotmesos per assolir la consideració d'interins.

“Hem apostat per la dignificació d’aquests estudis, sempre importants, però ara més que mai, donada la situació de crisi que fa que els CEPA es converteixin en el lloc de les segones oportunitats per a moltes persones.”

Com he comentat abans, procedesc de la docència a l’Escola Oficial d’Idiomes de Palma, al departament d’àrab. Això ha fet que sigui la responsable d’aquesta àrea dins dels ensenyaments de Règim Especial. És important que hi hagi una persona ben coneixedora de la realitat d’aquests estudis dins l’STEI-i. Això ha permès fer una feina acurada que ha passat per fer el seguiment de la implantació dels nous currículums adaptats al Marc Comú de Referència Europeu, per conèixer la situació de totes les EOI de les Illes i vetllar per les seves necessitats donades les seves casuístiques

pròpies i diferenciades, per mantenir contactes constants amb els companys i per invertir molts, molts d’esforços a defensar que tots els idiomes són importants, independentment del nombre d’alumnes que hi hagi inscrits.

També s’ha fet molta feina per donar tot el suport que es mereix l’ensenyament de les persones adultes. Hem apostat per la dignificació d’aquests estudis, sempre importants, però ara més que mai, donada la situació de crisi que fa que els CEPA es converteixin en el lloc de les segones oportunitats per a moltes persones. Hem denunciat repetidament el mal estat de les infraestructures de molts dels seus centres, hem treballat per aconseguir que el complement de tutoria arribi al professorat tutor dels CEPA, hem fet feina conjunta amb directives i professorat a través de reunions i assemblees. No puc deixar d’agrair la implicació de molts dels seus professors i professores, directors i directores, que han col·laborat amb nosaltres, fent-nos arribar les seves demandes

i treballant activament des dels òrgans de participació de l’STEI-i.

Si estic a l’STEI-i és perquè m’agrada la feina al sindicat i perquè m’hi sent útil, tant, des de la tasca que he exposat abans com des dels òrgans del Consell Plenari d’Ensenyament i del Consell Plenari Intersindical, dels quals en som membre. Però crec que el darrer que voldria dir és que, si estic al sindicat, és per mor de les persones que hi he conegut, ja que hi he trobat vertaders companys i amics. □